

ziti; (inventare) iznaći, pronaći, izumiti; (sorprendere) zastati, zateći; (incontrare) sresti; (reputare) obnaći; pronaći; držati, smatrati; — *applicazione*, biti uporabljiv, biti primjenljiv; — *equo*, smatrati (što) pravičnim; — *necessario*, naći za potrebito, smatrati potrebitim; — *opportuno*, naći za zgodno; *mi trovo indotto*, nalazim da, sklonio sam se da; — *qd. in vita*, zateći u životu; — *ammalato*, zastati koga bolesna; — *afflito*, zateći u tuzi; *non — parole*, ne znati iskazati, izreći; — *difficoltà*, naići na zapreke; *andàr a —*, u pohode ići (nekomu), posjetiti; pohađati (nekoga); *vièni a trovarmi* (visitare), dođi me posjetiti, pohoditi; — *di dire, di ridire*, zamjeriti, kuditi. || *-arsi*, *v. r.* nalaziti se, naći se; iznaći se; osjećati se; smatrati se; — *bène di qc.*, biti nečim zadovoljan; — *male*, pasti u nesvijest, pripasti muka; zlo biti (nekomu); — *mal di qc.*, biti nezadovoljan nečim; — *con*, sastati se; — *a caso*, desiti se; — *d' accordo con*, sporazumjeti se s; biti u sporazumu s; *a che ora ti trovi in casa?*, kada se nalaziš kod kuće?; — *a male partito, in brutte condizioni di*, biti teško bolestan, biti pred propašću. || *Sinòn.*: rincontrare, riscontrare, imbattersi, abbattersi, intoppiare, scoprire, inventare, rinvenire, raccogliere.

trovante, *m.* (geol.) blok koji luta, koji se premješta.

trovaròbe, *m.* (tea.) kazališni, pozorišni krojač.

trovata, *f.* V. trovamento; (ripiègo) sredstvo, način, put; posljednje sredstvo.

trovatèllo, *m.* (-la, *f.*) nahod; *istituto dei -i*, nahodište.

trovatino, *m.* *dim.* (iròn.) izlika, izgovor.

trovativo, *ag.* (lett.) sposoban, kadar da nađe, pronađe, iznađe; pun iznalaženja, koji se u svačemu umije naći.

trovatore, *m.* nalaznik, nalazač, pronalazač; (fig.) lažov, izmišljač; (astr.) mali durbin koji se dodaje teleskopu da brže nađe ono što se traži; (lett.) trubadur

[pjesnik i pjevač XIV. vijeka u provansalskom jeziku («langue d' oc») u južnoj Francuskoj].

trovatoresco (-chi), *ag.* D. LU. trubadurski.

trovèro o troviero, *m.* truver [pjesnik i pjevač XI. - XIV. vijeka u drevnoj francuštini («langue d' oïl») u sjevernoj Francuskoj].

trucc-are (*trucco*, -chi), *v. a.* prevariti, varati; (tea.) mazati, namazati lice; (al giòco del trucco) odbiti (protivničku kuglu sa svojom); *mi truccò di cinque lire*, prevario me za pet lira. || *-arsi*, *v. r.* mazati se, maskirati se.

truccatura, *f.* (tea.) mazanje; do-tjerivanje lica; namazano lice.

trucciarsi (*truccio*, -ci), *v. r.* malo se naljutiti, ljutiti.

trucco (-chi), *m.* (giòco) trik, kriket; (dèstro giochetto) majstorija, lukavstvo, vještina.

truccone, *m.* varalica; provodadžija, svodilac.

truce, *ag.* (lett.) okrutan, grozan; surov, svirep; krvoločan, krvožedan; krvav (boj); okrutan, svirep (zakon).

trucemente, *av.* okrutno, grozno.

trucezza, *f.* GUE. okrutnost, grozovitost, grozota, krvoločnost.

trùcia, *f.* (senza pl.) bijeda (koja otkače od odijela).

truciante, *ag.* slab, oskudan, siromašan, lošeg izgleda.

trucidamento, *m.* (lett.) smaknuće, potajno, mučko ubistvo, ubistvo.

trucidare (*trùcido*), *v. a.* okrutno ubiti, smaknuti; zaklati; (tutti) poubijati, poklati, isjeći.

trucidatore, *m.* (-trice, *f.*) okrutni ubica.

trucino e trùcio (-ci), *ag.* (fam., di persona) siromaški odjeven, odrpan.

truciolare (*trùciolo*), *v. a.* izblanjati na ostruše.

truciolino, *m.* (-na, *f.*) V. trottolino.

trùciolo, *m.* ostružina, ostružac; iver, trijeska.

trucità, *f.* surovost, svirepost, okrutnost.

trucolento e più comun. truculènto, *ag.* (lett.) namrgoden, strašan, grozan.

truculènza, *f.* namrgodenost, strahovitost, strašnost, grozovitost.